

Và thế là cha lại sai đi lên núi Phước Sơn, Quảng Trị, nơi rừng thiêng nước độc, cộp beo qua lại, để sống cuộc đời đan tu chiêm niệm, và đã lập ra dòng Xitô ở Việt Nam. Mặc dù có nhiều khó khăn cản trở từ phía con người, các cha đồng môn, cũng như về phía địa lý, khí hậu, điều kiện sống rất khó khăn ở đây, nhưng cha vẫn nhất quyết ra đi. Cha ra đi với hy vọng sẽ có nhiều môn sinh theo gót cha và sẽ hình thành nên một Dòng lớn. Phát triển khắp cả Đông Dương.

Sau 15 năm làm đan sĩ, cha đã được an nghỉ trong Chúa. Nhờ hạt giống cha âm thầm gieo vãi, mà Dòng cứ tiếp tục ngày càng phát triển. Chính cha cũng là hạt giống chịu mục nát để sinh ra nhiều bông hạt, là đông đảo các đan sinh. Và ngày nay, điều cha hy vọng đã thành hiện thực, vì Dòng đã phát triển nhiều nơi, cả bên Âu Mỹ.

Di chúc cha để lại, cũng mong chúng con “một đi chung cùng nhau”, đi trong hy vọng, đi về Nước Chúa, nơi cha đã đến đích trước. Kính mong trên thiên quốc, cha cùng cầu bầu cho chúng con dưới thế này luôn sống lời cha dạy, để mong cùng cha sum họp trên Nước Trời mai sau.

Kính thư

Con

Halleluia